

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant:	sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

z udziałem zainteresowanego Elektrowni (...) z siedzibą w P.

o zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 września 2013 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R. na rzecz Elektrowni (...) z siedzibą w P. kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt XVII AmE 134/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 września 2013 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorstwa działającego pod firmą ELEKTROWNIA (...) z siedzibą w miejscowości Z. (dalej jako Elektrownia) z dnia 8 kwietnia 2013 r., w sprawie odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. (dalej jako (...)), wytworzonej w odnawialnym źródle energii orzekł:

1. zawarcie pomiędzy przedsiębiorstwami: ELEKTROWNIA (...) z siedzibą w miejscowości (...), a (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R., umowy sprzedaży energii elektrycznej, wytworzonej w odnawialnym źródle energii -bloku energetycznym nr (...), opalany biomasą, o mocy 205 MW, zlokalizowanym w elektrowni położonej w miejscowości Z., gmina P., w oparciu o treść:

a) Załącznika do postanowienia Prezesa URE z dnia 19 lipca 2013 r., Nr (...), określającego warunki kontynuowania dostaw energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii - bloku energetycznym nr (...), opalany biomasą, o mocy 205 MW, zlokalizowanym w elektrowni położonej w miejscowości Z., gmina P., województwo (...),

b) projektu „Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnym źródle energii” nr (...) z dnia 28 marca 2013 r., zaproponowanego przez ELEKTROWNIĘ (...) z siedzibą w miejscowości Z.,

c) projektu „Umowy sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej źródle energii” z dnia 18 maja 2013 r., zaproponowanego przez Akcyjną z siedzibą w R..

2. Umowa stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

W uzasadnieniu decyzji Prezes Urzędu uznając, że pomimo tego, że (...) nie uzyskało dotąd statusu sprzedawcy z urzędu na podstawie art. 9i ustawy – Prawo energetyczne, tj. nie zostało wyłonione w drodze przetargu i nie zostało wyznaczone decyzją Prezesa URE, ciąży na nim na podstawie art. 9a ust. 6 pe obowiązek zakupu energii wyprodukowanej w odnawialnym źródle energii. W ocenie Prezesa URE stosownie do art. 10 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 21, poz. 104 –dalej jako ustawa zmieniająca z 2010r), do dnia wyłonienia sprzedawcy z urzędu, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej jest podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu. Prezes URE nie zgodził się natomiast z poglądem, iż Przedsiębiorstwo zostało zobowiązane do wykonywania zadań sprzedawcy z urzędu wyłącznie w zakresie określonym przez przepisy przejściowe zawarte w ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 552 z późn. zm. - dalej ustawa zmieniająca z 2005r). Stwierdził ponadto, iż zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy zmieniającej z 2005r, przedsiębiorstwo energetyczne wyodrębnione z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną oraz zajmujące się sprzedażą paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcom tych paliw lub energii, przyłączonym do sieci operatora systemu dystrybucyjnego było obowiązane, do dnia 30 czerwca 2007 r., świadczyć usługę kompleksową odbiorcom przyłączonym do sieci operatora tego systemu - niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy. Zaś, w myśl art. 10 ust. 2 powołanej ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy - Prawo energetyczne, wykonywać miało zadania sprzedawcy z urzędu dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1. Jak stwierdził w dalszej części uzasadnienia Prezes Urzędu, na podstawie art. 10 ustawy zmieniającej z 2010 r. do dnia wyłonienia sprzedawcy z urzędu, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, jest podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosło (...) S.A. z siedzibą w R. zaskarżając ją w całości, jak również wydane w toku postępowania postanowienie z dnia 19 lipca 2013 r. sygn. (...) Postanowienie, na które zgodnie z art. 30 ust.4 w zw. z art. 8 ust. 2 pr.en. nie przysługuje zażalenie.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie prawa materialnego, w tym w szczególności:

1. Naruszenie art. 10 ust. 1 i ust.2 w zw. z art. 11 ustawy zmieniającej 2005 r. w zw. z art. 10 ustawy zmieniającej z 2010 r. w zw. z art. 9a ust. 6 p.e., poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że powód jest podmiotem wykonującym zadania energii elektrycznej wyprodukowanej w odnawialnym źródle energii, przyłączonym do sieci przesyłowej operatora przesyłowego (...) SA, podczas gdy przepisy te nie dają podstaw do wyznaczenia powoda jako podmiotu zobowiązanego do zakupu energii elektrycznej w trybie art. 9a ust. 6 pr.en. ze źródła przyłączonego do sieci przesyłowej (...) SA na obszarze działania powoda lub operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust.1 pkt 1 noweli z dnia 04.03.2005r.

2. Naruszenie art. 8 ust. 1 p.e. poprzez wydanie przez pozwanego decyzji orzekającej zawarcie umowy pomiędzy powodem a Elektrownią (...), w sytuacji gdy z przepisów powszechnie obowiązujących lub aktu administracyjnego

nie wynika obowiązek powoda do zakupu energii elektrycznej w trybie art. 9a ust. 6 p.e. ze źródła przyłączonego do sieci przesyłowej (...) SA na obszarze działania powoda lub operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust.1 pkt 1 noweli z dnia 04.03.2005r.

3. Naruszenie art. 2, 7, 22 i 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w zw. z art. 10 ust. 1 i ust.2 w zw. z art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 w zw. z art. 10 ustawy zmieniającej z 2010r., poprzez dokonanie wykładni rozszerzającej przepisów określających obowiązek publicznoprawny zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i uznanie, że z wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego wynika, iż powód jest podmiotem zobowiązanym do zakupu energii elektrycznej w trybie art. 9a ust. 6 p.e. ze źródła przyłączonego do sieci przesyłowej (...) SA na obszarze działania powoda lub operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust.1 pkt 1 ustawy zmieniającej z 2005 r.

4. Naruszenie art. 8 ust. 1 p.e. w zw. z art. 63 § 2 k.p.a. poprzez orzeczenie zawarcia Umowy ponad treść złożonego przez Elektrownię (...) wniosku o wszczęcie postępowania.

5. Naruszenie art. 8 ust. 1 p.e. w zw. z art. 65 ust. 1 k.c. w zw. z art. 7, 77, 80 k.p.a. poprzez wadliwą wykładnię treści oświadczeń woli złożonych przez Elektrownię (...) przed wszczęciem postępowania przed Prezesem URE, jak i w jego trakcie, co w efekcie prowadziło do orzeczenia zawarcia Umowy poza zakresem sporu pomiędzy stronami.

6. Naruszenie art. 5 ust. 2 pkt. 1 p.e. w zw. z art. 8 ust. 1 p.e. poprzez wydanie przez pozwanego decyzji orzekającej zawarcie pomiędzy powodem a Elektrownią (...) „Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnym źródle energii” o treści nie odpowiadającej wymogom Ustawy, nie zawierającej elementów przedmiotowo istotnych, a w konsekwencji ukształtowanie stosunku zobowiązaniowego w sposób sprzeczny z przepisami ustawy - Prawo energetyczne, mogący powodować jego nieważność na podstawie art. 58 k.c.

7. Naruszenie § 6 ust. 4 i 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzenia danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. Nr 1229, dalej: „Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 18.10.2012r.”) w zw. z art. 8 ust.1 p.e. poprzez uznanie, iż wprowadzenie do umowy postanowień dotyczących sytuacji nie zaliczenia energii elektrycznej wytworzonej w bloku nr. 9 do energii ze źródeł odnawialnych jest bezprzedmiotowe.

Ponadto zaskarżonemu Postanowieniu, poza powyższymi zarzutami, odwołujący zarzucił również naruszenie art. 8 ust. 2 p.e. w zw. z art. 30 ust. 1 pr.en. w zw. z art. 141 i 142 k.p.a. w zw. z art. 112 k.p.a. poprzez błędne pouczenie powoda o środkach prawnych zaskarżenia Postanowienia.

W związku z powyższym odwołujący wniósł o:

1. o zmianę w całości decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 września 2013 r. poprzez orzeczenie braku obowiązku (...) SA zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii - bloku energetycznym nr (...), opalany biomasą, o mocy 205 MW, zlokalizowanym w elektrowni położonej w miejscowości Z., oferowanej przez Elektrownię (...) w trybie art. 9a ust. 6 p.e., ewentualnie o jej uchylenie w całości.

2. o uchylenie w całości Postanowienia z dnia 19 lipca 2013r., względnie o wstrzymanie jego wykonalności.

Ponadto odwołujący domagał się:

1. Zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

2. Dopuszczenia i przeprowadzenia następujących dowodów na okoliczności szczegółowo wskazane w treści odwołania:

- a) Dokumentów zawartych w aktach postępowania;
- b) Pisma do Prezesa URE z dn. 15 kwietnia br.;
- c) Koncesji (...) ze wszystkimi zmianami do dnia dzisiejszego;
- d) Wezwania Prezesa URE z dn. 22 maja 2013r.;
- e) Informacji Prezesa URE w zakresie średnich cen energii elektrycznej, dostępnej na stronie internetowej Prezesa URE: <http://www.ure.gov.pl/pl/rynki-energii/energia-elektryczna/srednie-ceny-energii-i?page=0>.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania.

Pozwany uznał za bezpodstawne podniesione w pkt 1 i 2 odwołania zarzuty powoda dotyczące naruszenia art. 10 ust. 1 i 2 w związku z art. 11 ustawy zmieniającej z 2005 r., w zw. z art. 10 ustawy zmieniającej z 2010 r., oraz w związku z art. 9a ust 6 p.e. W jego ocenie analiza treści przepisów dotyczących pozycji prawnej oraz obowiązków sprzedawcy z urzędu, wbrew wywodom powoda, daje podstawę do stwierdzenia, że na powódzie jako sprzedawcy z urzędu ciąży obowiązek zakupu energii wytworzonej w odnawialnym źródle energii należącym do wytwórcy, czyli zainteresowanego. Powód, jako sprzedawca z urzędu (a faktycznie podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu) terytorialnie właściwy dla źródła odnawialnego zainteresowanego, jest zobligowany do zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w tym źródle. Zdaniem pozwanego nieuzasadniona jest interpretacja powoda, iż treść art. 11 ustawy zmieniającej nie nakłada obowiązku zakupu energii wytworzonej w odnawialnych źródłach przyłączonych do sieci innej niż dystrybucyjna. Gdyby, jak twierdzi pozwany, intencją ustawodawcy było ograniczenie obowiązku zakupu energii wytworzonej w odnawialnych źródłach do tych, które zostały przyłączone do sieci dystrybucyjnej, to z pewnością ustawodawca wyraziłby to *expressis verbis* w treści art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r in fine np. poprzez użycie zwrotu „wyłącznie” lub „tylko” „...do sieci, do której są przyłączeni odbiorcy energii elektrycznej, z którymi przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek zawrzeć umowę sprzedaży albo którym ma obowiązek świadczyć usługę kompleksową”. Tymczasem, jak podnosi pozwany, treść art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r nie zawiera takich sformułowań. Ponadto, błędnym i niezajdującym uzasadnienia w obowiązującym stanie prawnym, zdaniem pozwanego, jest podnoszenie przez powoda okoliczności, iż z uwagi na brak stosownych zmian w koncesji powód nie wykonuje funkcji sprzedawcy z urzędu w stosunku do wytwórcy, ponieważ nie został wyłoniony, jako ten sprzedawca w drodze przetargu lub też wyznaczony w decyzji koncesyjnej. Okoliczność ta nie ma w ocenie Prezesa URE znaczenia, ponieważ zgodnie z regulacjami art. 10 ust. 1 i 2 ustawy zmieniającej z 2005 r, ww. przedsiębiorstwa stają się podmiotami wykonującymi zadania sprzedawców z urzędu *ex lege*, niezależnie od dokonania stosownych zmian w decyzji koncesyjnej. Zazaczył przy tym, że zwrot „...wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu...” oznacza, iż na przedsiębiorstwie wykonującym te zadania ciążyą wszystkie obowiązki określone w przepisach prawa, które zostały nałożone na sprzedawców z urzędu niezależnie od sposobu ich wyznaczenia czy też wyłonienia.

Zainteresowany w sprawie, Elektrownia (...) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania w całości w części dotyczącej zarówno zaskarżonej decyzji, jak i postanowienia. Ponadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wnioskowanych w odpowiedzi oraz zasądzenie kosztów procesu na rzecz zainteresowanego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zainteresowany wskazał, iż powód całkowicie pominął przy opisanu stanu faktycznego fakt, iż rozmowy stron w przedmiocie sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnego źródła - jednostki wytwórczej nr (...) o mocy 205MW należącej do zainteresowanego, zlokalizowanej na terenie gminy P., rozpoczęły się na poziomie roboczym w połowie lutego 2013 r., a następnie w dniu 1 marca 2013 r. zainteresowany sformalizował je na piśmie. Następnie w toku podjętych rozmów powstała nawet uzgodniona Umowa sprzedaży energii wytwarzanej w odnawialnym źródle, którą w dniu 27 marca 2013r. za pismem nr (...) zainteresowany przesłał powodowi do podpisu. W dniu 29 marca 2013 r. za pismem nr (...) zainteresowany przesłał tę umowę ponownie podpisaną ze swojej strony. Stronom znane były w dacie rozpoczęcia rozmów przepisy obowiązującego prawa, w szczególności przepis formułujący

obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r., na który od początku powoływał się zainteresowany podejmując rozmowy z powodem, przepisy ustawy zmieniającej z 2005 r. oraz ustawy zmieniającej z 2010 r. Zdaniem zainteresowanego (...) od początku podjęcia rozmów, jak i w trakcie spotkania przedstawicieli powoda oraz zainteresowanego, które odbyło się w dniu 14 marca 2013r. - nie kwestionował ciążącego na nim obowiązku zawarcia umowy. Dodatkowo wskazał również, iż w piśmie z dnia 25 marca 2013 r., znak: (...) (...) potwierdził, że „akceptuje wypływający z art. 9a ust. 6 p.e. ciążący na sprzedawcy z urzędu obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii”. Podobnie w piśmie z dnia 29 marca 2013 r., znak: (...), (...) przyznał istnienie tego obowiązku stwierdzając: „ponownie zapewniamy o naszej gotowości zakupu od Państwa energii elektrycznej wytworzonej w bloku energetycznym nr (...) w Państwa elektrowni położonej w Z. zgodnie z obowiązkiem uregulowanym w art. 9a ust 6 p.e.”.

Zainteresowany podobnie jak Prezes URE twierdził, że dla prawidłowego rozstrzygnięcia istotne jest, że art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r nie może być rozpatrywany w oderwaniu od normy prawnej faktycznie kształtującej treść obowiązku, czyli art. 9a ust. 6 p.e. W jego ocenie, art. 9a ust. 6 p.e. ewidentnie nie ogranicza się tylko do wytwórców energii w odnawialnym źródle przyłączonych do sieci dystrybucyjnej. Przeciwnie - wynika z niego, że obowiązek dotyczy „odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci znajdujących się w obszarze działania sprzedawcy z urzędu” i jako taki nie może być rozpatrywany na podstawie art. 11 ustawy zmieniającej w oderwaniu od treści art. 9a ust. 6 tej ustawy.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Elektrownia (...) posiada koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 20 października 1998 r., z okresem obowiązywania do dnia 1 listopada 2025 r.

Jeden z bloków energetycznych będący źródłem produkowanej przez Elektrownię (...) energii - blok nr (...) o mocy 205 MW zlokalizowany w elektrowni położonej w miejscowości Z., który jest opalany biomasą - jest źródłem energii odnawialnej. Blok ten jest przyłączony do sieci przesyłowej (...) S.A. na mocy umowy Nr (...) o przyłączenie do sieci przesyłowej z 3 kwietnia 2012 r.

Powyższe źródło energii odnawialnej zostało objęte koncesją Elektrowni (...) na podstawie decyzji Prezesa URE z dnia 7 grudnia 2012 r. zmieniającej pierwotną koncesję z dnia 20 października 1998 r.

Blok nr (...), został uruchomiony 7 października 2012r, z tym, że w celu zapewnienia jego stabilnej pracy do 1 kwietnia 2013r. znajdował się w okresie optymalizacji rozruchowej. Energia wytworzona w okresie optymalizacji sprzedawana była na rynek bilansujący energii elektrycznej prowadzony przez (...) S.A. (operatora systemu elektroenergetycznego) oraz w ramach kontraktów zawartych wcześniej z przeznaczeniem do realizacji przez inne jednostki wytwórcze będące w dyspozycji Elektrowni (...), w trybie tzw. przegrafikowania oryginalnie zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej.

Z chwilą uzyskania technicznej stabilności pracy bloku nr (...), tj. po zakończeniu okresu optymalizacji rozruchowej Elektrownia (...) zaoferowała (...) zakup energii elektrycznej wytworzonej w ww. źródle odnawialnym, w trybie, o jakim mowa w art. 9a ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne. Pierwsza oferta Elektrowni (...) została zgłoszona (...) w marcu 2013r. /k. 15 akt adm./

W dniu 27 marca 2013 r. Elektrownia (...) zaproponowała (...) przygotowany przez siebie projekt Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle. /k. 20 akt adm./

Początkowo (...) wyrażało gotowość do nawiązania współpracy z Elektrownią (...) i nie kwestionowało ciążącego na nim z mocy art. 9a ust. 6 p.e. obowiązku, podnosząc jedynie konieczność szczegółowego uregulowania w umowie sprzedaży kwestii technicznych i formalnych - pisma (...) z dnia : 8 marca 2013 (b/n), 25 marca 2013 r., a także 29 marca 2013 r, gdzie (...) zapewnia o gotowości zakupu od wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w bloku

nr (...), zgodnie z obowiązkiem uregulowanym w ww. art. 9a ust. 6 p.e. Zapewnienia te ze strony Przedsiębiorstwa miały charakter oficjalny i były składane w tych samych okolicznościach zarówno formalnych jak i faktycznych przedmiotowej sprawy. /k. 13, k. 17, k. 22 akt adm./

Ostatecznie Przedsiębiorstwo odmówiło zawarcia umowy zakupu energii elektrycznej na zasadach określonych w art. 9a ust. 6 p.e., w tym zakupu energii elektrycznej po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b. p.e., twierdząc, iż nie jest sprzedawcą z urzędu, o którym mowa w art. 9a ust. 6 p.e. zobowiązanym do zakupu energii wytworzonej we wskazanym powyżej odnawialnym źródle energii. Podnosiło, iż nie zostało wybrane na sprzedawcę z urzędu w drodze przetargu, ani też wyznaczone z urzędu decyzją Prezesa URE, co potwierdza również brak jakichkolwiek zmian w tym zakresie w przyznanej (...) koncesji. Przedsiębiorstwo podnosiło także, iż jednostka wytwórcza (...) Elektrowni (...) została przyłączona do sieci przesyłowej (...) SA, co w świetle dokonanej przez (...) interpretacji przepisów prawa przesądza, że (...) nie posiada statusu sprzedawcy z urzędu względem Elektrowni (...), tym samym zostało zwolnione z obowiązku zakupu energii wytworzonej w źródle odnawialnym. Równocześnie (...) podniosło, że omawiany obowiązek nie wynika z przepisów obowiązującego prawa (pismo Przedsiębiorstwa z dnia 3 kwietnia 2013 r., znak: (...)). Wobec powyższego, również przygotowany przez Wytwórcę i przedstawiony Przedsiębiorstwu w dniu 27 marca 2013 r., projekt Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle, nie został zaakceptowany. /k. 27, k. 30 – 31 i k.141 akt adm./

Przedsiębiorstwo przedstawiło Wytwórcy propozycję zawarcia Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (projekt z dnia 28 marca 2013 i 18 maja 2013 r. - fax), który miał obowiązywać w okresie 20 - 31 maja 2013 r. (§ 12 ust. 1 projektu). Projekt został sygnowany wyłącznie podpisem upoważnionego przedstawiciela Wytwórcy i odesłany Przedsiębiorstwu do podpisu. Jednakże Wytwórca nie otrzymał egzemplarza ww. Umowy, podpisanego przez przedstawiciela Przedsiębiorstwa./k. 191 – 196, k. 370 – 380, k. 384 – 395 akt adm./

Strony nie posiadają w konsekwencji podpisanej (zawartej) Umowy sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w źródle odnawialnym. Z przebiegu negocjacji nie wynika aby istniały przeszkody techniczne do zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W toku postępowania na skutek postanowienia Prezesa URE z 19 lipca 2013 r. Nr (...), wydanego na podstawie art. 8 ust. 2 p.e. na wniosek Elektrowni (...), energia elektryczna wytworzona w bloku nr (...) sprzedawana była po cenie i na warunkach określonych w postanowieniu na wniosek Wytwórcy zawarty we wniosku z dnia 8 kwietnia 2013 r. o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez Przedsiębiorstwo umowy sprzedaży energii elektrycznej. /k. 335 – 340v akt adm./

Blok energetyczny nr (...) nie jest jednostką wytwórczą centralnie dysponowaną i nie uczestniczy aktywnie w bilansowaniu Krajowego Systemu Elektroenergetycznego prowadzonym przez Operatora Systemu Przesyłowego, i w związku z tym nie uzyskuje dodatkowych przychodów z regulacyjnych usług systemowych, w tym za uruchomienia wykonywane na polecenie Operatora Systemu Przesyłowego (OSP), pracę w tzw. regulacji sekundowej, minutowej i operacyjnej. W związku z powyższym energia elektryczna wytworzona w ww. źródle odnawialnym pomimo uzyskania pełnej stabilności technicznej w dalszym ciągu sprzedawana była na rynek bilansujący (wprowadzana do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego) i rozliczana po cenie z rynku bilansującego, jak również w ramach kontraktów, zawartych wcześniej z przeznaczeniem do realizacji przez inne jednostki wytwórcze będące w dyspozycji Elektrowni (...), w trybie bieżącego przegrafikowania oryginalnie zawartych umów sprzedaży energii. W konsekwencji produkcja tych jednostek wytwórczych musiała być zredukowana, a co za tym idzie zmniejszony został planowany wynik finansowy tych jednostek. /k. 15, k. 23 - 25 akt adm./

Przedsiębiorstwo (...) S.A. w R. (poprzednio: (...) S.A. w R.) posiada koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 17 listopada 1998 r. o Nr (...) (z późn. zm.). /k. 57 – 65, k. 66 – 74, l. 75 – 80, k. 82 - 87 akt sąd./ Przedsiębiorstwo to świadczyło usługi kompleksowe odbiorcom w gospodarstwach domowych, nie korzystającym z prawa wyboru sprzedawcy a od 1 lipca 2007r wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu dla tych odbiorców z powodu niewyznaczenia przez Prezesa URE lub

wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu. Przedsiębiorstwo to zostało wyodrębnione z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.

Powyższe okoliczności nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania sądowego, a zatem należało je uznać za udowodnione na podstawie art. 229 k.p.c.

Sporna pozostaje wyłącznie kwestia istnienia po stronie (...) obowiązku zakupu energii elektrycznej wytwarzanej przez Elektrownię (...) w (...).

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Zasadniczo należy wskazać, że powód w okresie objętym sporem pełnił rolę sprzedawcy z urzędu o jakim mowa w art. 3 pkt 29 p.e. Definicja sprzedawcy z urzędu wskazana w tym przepisie wskazuje, że jest nim przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom w gospodarstwach domowych niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy. Jakkolwiek przepis art. 9i p.e. wskazuje, że sprzedawcę z urzędu wyłania Prezes URE bądź w drodze przetargu bądź w drodze decyzji, zaś w stosunku do powoda żaden z tych trybów nie miał zastosowania, to jednak powód jest sprzedawcą z urzędu ex lege. Mianowicie w przepisach przejściowych ustawy z dnia 4 marca 2005 r. nowelizującej ustawę prawo energetyczne, w art. 9-11 uregulowano kwestie związane z pełnieniem funkcji sprzedawcy z urzędu do czasu wyłonienia tego podmiotu na zasadach określonych w art. 9i p.e. W szczególności art. 10 ust 1 i 2 ustawy zmieniającej z 2005r wskazuje, że przedsiębiorstwo energetyczne spełniające łącznie następujące warunki:

1)wyodrębnione z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,

2)posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną,

3)zajmujące się sprzedażą paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcom tych paliw lub energii, przyłączonym do sieci operatora, o którym mowa w pkt 1

- jest obowiązane, do dnia 30 czerwca 2007 r., świadczyć usługę kompleksową odbiorcom niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy, przyłączonym do sieci operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w pkt 1. W myśl ustępu 2 cytowanego przepisu przedsiębiorstwo energetyczne opisane wyżej w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy wymienionej w art. 1, wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Nie ma przy tym znaczenia, że koncesja (...) nie określa go jako sprzedawcy z urzędu, skoro funkcje takie wykonuje on z mocy samego prawa, bez potrzeby wydawania decyzji administracyjnej w tym przedmiocie.

Powyższa regulacja oznacza, że do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu w trybie art. 9i p.e. na przedsiębiorstwie wykonującym zadania sprzedawcy z urzędu ciążyą wszystkie obowiązki określone w przepisach prawa, które zostały nałożone na sprzedawców z urzędu.

Jednym z takich obowiązków jest wprowadzony do prawa energetycznego nowelizacją z 2005 obowiązek zakupu energii wyprodukowanej w odnawialnych źródłach o jakim mowa w art. 9a ust.6 p.e..

Przepis ten w niezmienionym brzmieniu od dnia 9 sierpnia 2010 r. (z nieistotnymi z pkt widzenia niniejszej sprawy zmianami wprowadzonymi przez ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. (Dz.U.2011.205.1208) stanowi, że sprzedawca z urzędu jest obowiązany, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo

energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 9p ust. 1; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.

Z punktu widzenia niniejszego sporu istotny jest także przepis art. 11 ustawy nowelizującej z 2005r, który wskazywał, że do czasu wyłonienia, w drodze przetargu, lub wyznaczenia przez Prezesa URE sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i p.e., obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 6 p.e., - określony wówczas jako obowiązek sprzedawcy z urzędu zakupu energii wytworzonej w (...) przyłączonych do sieci znajdujących się na obszarze działania sprzedawcy z urzędu - wykonują przedsiębiorstwa energetyczne obowiązane na podstawie art. 9 do zawarcia umowy sprzedaży z odbiorcami energii elektrycznej albo na podstawie art. 10 do świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom energii elektrycznej; obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy źródeł przyłączonych do sieci, do której są przyłączeni odbiorcy energii elektrycznej, z którymi przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek zawrzeć umowę sprzedaży albo którym ma obowiązek świadczyć usługę kompleksową.

Powyższa regulacja w świetle wykładni językowej ograniczała zdaniem Sądu obowiązek przedsiębiorstw dystrybucyjnych nabywania energii tylko od (...) przyłączonych do sieci dystrybucyjnej tych przedsiębiorstw.

Niemniej jednak kolejna nowelizacja prawa energetycznego dokonana w 2010r spowodowała, że obowiązek zakupu energii z (...) objął także tych wytwórców którzy są przyłączeni do sieci przesyłowej.

Wskazuje na to jednoznacznie treść art. 10 ustawy zmieniającej z 2010r, która potwierdzając obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w (...) przez podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu - do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu, wskazuje, że chodzi o energię wytworzoną w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej. Podobnej treści odniesienie się do tych samych sieci znalazło się w zmienionym tą samą nowelizacją przepisie art. 9a ust 6 p.e., który wprost wskazał, że obowiązek zakupu dotyczy energii wyprodukowanej przez wytwórców przyłączonych zarówno do sieci dystrybucyjnej jak i przesyłowej.

Wykładnia literalna aktualnie obowiązującego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że odnawialne źródła energii przyłączone tak do sieci przesyłowej jak i dystrybucyjnej korzystają z uprzywilejowania związanego z nabywaniem wytworzonej w nich energii po cenach określonych przez ustawę. Brak jest też zdaniem Sądu ważnych racji, aby nadać powołanemu przepisowi interpretację zważającą, że obowiązek zakupu odnosi się tylko do źródeł przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, jak zdawał się sugerować to powód.

Zdaniem Sądu także zaprezentowana powyższej sekwencja zmian ustawodawstwa dotyczącego obowiązku zakupu energii wytworzonej w (...), pozwala w oparciu o zasadę prawa (regulę kolizyjną) jaką jest reguła **lex posterior derogat legi priori** (łac. akt późniejszy uchyla moc obowiązującą aktu wcześniejszego) – na ustalenie, że każdy podmiot, wydzielony z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, który mocą przepisów art. 9 i 10 nowelizacji p.e. z 2005r miał obowiązek świadczyć usługę kompleksową odbiorcom niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy przyłączonym do sieci operatora systemu dystrybucyjnego - do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu ma obowiązek zakupu energii z (...) od wytwórców przyłączonych zarówno do sieci dystrybucyjnej jak i do sieci przesyłowej.

Stosując powyższą regułę, nie budzi wątpliwości, że prawo ustanowione później tj art. 9a ust 6 w brzmieniu nadanym mu w 2010 r pochodzące z aktu prawnego o tej samej mocy i tym samym stopniu szczegółowości, co art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r, wskazujące wprost na obowiązek zakupu energii zarówno od wytwórców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej jak i przesyłowej, należy stosować przed prawem ustanowionym wcześniej tj. art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r wskazującym na obowiązek zakupu energii tylko od odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej. Tym samym oznacza to, że przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r w zakresie w jakim wskazywał, że obowiązek zakupu odnosi się li tylko do podmiotów przyłączonych do sieci dystrybucyjnej stracił swoją aktualność na rzecz przepisu nowszego dotyczącego tej samej materii i przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r w tym zakresie nie może mieć zastosowania do sprawy zakupu energii będącej przedmiotem sporu.

Nie można jednak uznać, że przepis art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r został całkowicie wyeliminowany z obrotu prawnego, gdyż skutkiem braku innych, późniejszych przepisów regulujących kwestię podmiotu zobowiązanego do wykonywania obowiązku zakupu energii do czasu wyłonienia sprzedawcy z urzędu – to właśnie on wskazuje na podmiot zobowiązany do wykonywania obowiązku sprzedawcy z urzędu o jakim mowa w art. 9a ust. 6 p.e. – gdyż nadaje status sprzedawcy z urzędu aż do czasu wyłonienia takiego sprzedawcy w trybie art. 9i p.e. podmiotom zdefiniowanym w art. 9 i 10 p.e.- czyli także powodowi.

Rozumowanie powoda odwołujące się do kluczowej roli przepisu art. 11 ustawy zmieniającej z 2005r w zakresie w jakim reguluje rodzaj sieci do jakich jest przyłączony producent, nie tylko nie uwzględnia późniejszych norm prawnych ale również abstrahuje od ratio legis przepisów dotyczących obowiązku zakupu energii ze źródeł odnawialnych, które miały na celu wprowadzenie systemu wsparcia dla energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Przyjęcie forsowanej przez powoda koncepcji wyłączającej z systemu wsparcia wytwórców przyłączonych do sieci przesyłowej czyniłby ten system iluzorycznym i uniemożliwiłoby Polsce wywiązanie się z zobowiązań wynikających z dyrektyw unijnych, skoro nie istniałby w Polsce sprzedawca, zobowiązany do zakupu tej energii. Niewątpliwie nie może być takim sprzedawcą (...) do którego sieci przesyłowej jest przyłączone (...), gdyż nie jest on sprzedawcą energii a jego koncesja nie obejmuje obrotu energią. Zatem także wykładnia systemowa, tu pro unijna nakazująca interpretować normy prawa wewnętrznego w zgodzie z normami prawa europejskiego nie pozwala na dokonanie wykładni analizowanych przepisów po myśli powoda.

Co się zaś tyczy konkretnie obowiązku powoda zakupu energii wytworzonej w (...) Elektrowni (...), to wskazuje na niego położenie źródła energii (bloku energetycznego nr (...)) w obszarze faktycznego działania (...). Skoro bowiem przepis art. 9a ust 6 p.e. stanowi, że obowiązek ciąży na sprzedawcy na obszarze działania którego znajduje się (...) a (...) jest jedynym operatorem sieci dystrybucyjnej na terenie Gminy P. wyodrębnionym z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, na którym ciąży obowiązek sprzedawcy z urzędu (jak o tym stanowi art. 11 ustawy nowelizującej z 2005), na obszarze której usytuowane jest również (...), to oczywistym jest, że to właśnie (...) jest tym podmiotem na którym ciąży ustawowy obowiązek zakupu całej energii wyprodukowanej w tym źródle.

Wobec tego, że przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest konkretny spór między powodem a zainteresowanym umiejscowiony w konkretnym stanie faktycznym, w szczególności odnoszący się do źródła wytwarzania energii położonego na terenie Gminy P., to nie jest rolą Sądu rozstrzyganie innych abstrakcyjnych stanów faktycznych na jakie wskazywał powód, że problemem dla wyznaczenia podmiotu zobowiązanego do zakupu energii mogą być takie stany faktyczne w których na terenie jednej gminy działa kilka przedsiębiorstw energetycznych wyodrębnionych z przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo.

W tym stanie rzeczy wobec istnienia między stronami sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy sprzedaży/zakupu energii, w kompetencji Prezesa URE wynikającej z treści art. 8 ust 1 prawo energetyczne było rozpoznanie powyższego sporu na korzyść zainteresowanego poprzez wydanie decyzji zastępującej umowę stron, skoro po stronie (...) istniał obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w (...) Elektrowni (...).

Nałożony na powoda obowiązek zakupu energii wytworzonej w (...) jest niewątpliwie obowiązkiem publicznoprawnym i stanowi dopuszczalny wyjątek od konstytucyjnej zasady wolności gospodarczej o jakiej mowa w art. 20 Konstytucji. Takie jednak ograniczenie prawa jest przez Konstytucję dopuszczalne (art. 22) o ile istnieje ważny ku temu interes publiczny a ograniczenie następuje w drodze ustawy. W sprawie niniejszej mamy do czynienia ze wsparciem dla rozwoju odnawialnych źródeł energii w postaci nałożenia obowiązków na niezależne podmioty, co jest niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju w sektorze energetycznym, ale rozumianego nie jako określony rodzaju działalności gospodarczej realizowanej w tej dziedzinie ale jako wartości, jaką niesie ze sobą produkcja czystej energii. Powyższe ograniczenie podyktowane jest także treścią art. 74 Konstytucji, który obliguje władze publiczne do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom oraz do chronienia środowiska. Powyższe powszechnie chronione wartości uzasadniają stworzenie takich ram prawnych, które pozwolą zminimalizować skutki mechanizmów wolnorynkowych w odniesieniu do obrotu energią wytwarzaną

ze źródeł odnawialnych, której producenci ze względu na wyższe koszty produkcji wymagają takiej ochrony (podobnie Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1998 r., K 10/97).

Zdaniem Sądu regulacja art. 9a ust 6 p.e. nie narusza także zasady proporcjonalności, o jakiej mowa w art. 31 ust 3 Konstytucji, gdyż sama treść przepisu nie budzi wątpliwości co do ograniczenia nią zasady swobody działalności gospodarczej, tu rozumianej jako swobody kontraktowania. Zakres tego ograniczenia nie jest ani dorozumiany ani domniemany, gdyż wprost wynika z treści przepisu ustawy, który zawiera nakaz zakupu całej wyprodukowanej ilości energii. Natomiast konieczność sięgnięcia do reguł wykładni, czy tylko argumentacji prawnej i wnioskania w odniesieniu do ustalenia podmiotu zobowiązanego do realizacji publicznoprawnego obowiązku nie może stanowić o naruszeniu zasady proporcjonalności, gdyż jest to typowy instrument wykorzystywany w stosowaniu prawa i nie oznacza, że ograniczenie swobody działalności gospodarczej przewidziane w art. 9a ust 6 p.e. nie jest niezbędne lub, że nie spełnia wszystkich warunków przewidzianych w art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Odnosząc się do zarzutu powoda, że nie ma możliwości przeniesienia/odzyskania kosztów energii z (...), co wyłącza w jego ocenie publicznoprawny obowiązek zakupu energii z (...), to zdaniem Sądu twierdzenia to nie dają podstaw do uznania, że na powodzie nie ciąży obowiązek o jakim mowa w art. 9a ust 6 p.e. Po pierwsze należy stwierdzić, że kwestia ceny i możliwości jej rozliczenia została uregulowana przez ustawodawcę w sposób szczegółowy zarówno w ustawie prawo energetyczne (art. 9a ust 6 w zw z art. art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) jak i przepisach wykonawczych (§ 20 rozporządzenia Min. Gospodarki z 18.08.2011 w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną). Oznacza to, że obowiązek powoda jest skorelowany z uprawnieniem do odzyskania tego kosztu jako uzasadnionego kosztu zakupu energii, co z kolei nie pozwala na uznanie, że powyższa regulacja prawna może stanowić podstawę dla zwolnienia powoda z publicznoprawnego obowiązku. Po wtóre, o ile powód twierdzi, że skutkiem tych regulacji ponosi on szkodę, czego jednak w niniejszej sprawie nie wykazał nawet hipotetycznie, to służy mu droga dochodzenia roszczenia od Skarbu Państwa w oparciu o przepisy regulujące odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez władzę publiczną (art. 417¹ k.c.). Podobnie jeśli powód twierdzi, że niewyłonienie sprzedawcy z urzędu przez Prezesa URE w trybie art. 9i p.e. stanowi dla niego źródło szkody, to jedynie służy mu droga dochodzenia roszczeń cywilnych w oparciu o powołane wyżej przepisy o odpowiedzialności Skarbu Państwa, nie może natomiast powód w ten sposób skutecznie zwalczać ciężącego na nim publicznoprawnego obowiązku, o jakim mowa w art. 9a ust 6 p.e.

Odnosząc się szczegółowo do zakresu regulacji stosunku prawnego określonego w zaskarżonej decyzji, to zdaniem Sądu nie było uprawnione twierdzenie powoda, że organ regulacyjny orzekł ponad treść wniosku zainteresowanego, w szczególności by wbrew jego woli orzekł o zawarciu umowy na czas nieoznaczony. Jakkolwiek należy zgodzić się z powodem, że Elektrownia (...) składała powodowi propozycję zawarcia umów okresowych, niemniej jednak wniosek do Prezesa URE nie był ograniczony w takim zakresie. Przy czym istotne jest, że stanowisko zainteresowanego wskazujące na wolę zawarcia umowy terminowej podyktowane było faktem, że w dacie składania wcześniejszych ofert blok energetyczny (...) znajdował się w fazie rozruchu technologicznego. Jednocześnie należało dokonać wykładni oświadczenia woli zainteresowanego zawartego we wniosku skierowanym do Prezesa URE, w którym brak było wniosku o czasowe ograniczenie umowy o zakup energii, co także w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, nie pozwalało na przyjęcie, że wolą producenta energii, który w ruchu ciągłym eksploatuje blok energetyczny, jest ograniczenie sprzedaży produkowanej energii tylko do jakiegoś okresu, przy jednoczesnym braku uzasadnionych przesłanek jakie istniały wcześniej dla takiego czasowego ograniczenia (faza rozruchu). Trudno sobie wyobrazić, że Elektrownia mając trudności ze sfinalizowaniem umowy z (...), chciałaby zawierać z tym nabywcą energii umowy czasowe, gdyż oznaczałoby to dla niej brak stabilności, co nie jest pożądane w żadnym biznesie, a kolejne spory związane z zawarciem umowy angażowałyby niepotrzebnie czas i pieniądze. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia tej kwestii, jest także okoliczność, że również powód tak interpretował wolę zainteresowanego, skoro przedstawił mu projekt umowy, w którym umowa nie była kontraktem terminowym. Biorąc więc pod uwagę zarówno treść wniosku skierowanego do Prezesa URE jak i społeczno-gospodarcze uwarunkowania związane z produkcją energii w (...) prawidłowe było rozstrzygnięcie Prezesa URE o zawarciu umowy na czas nieoznaczony, jako dążące do trwałego unormowania stosunków między stronami.

Co się zaś tyczy zarzutu, że umowa będąca wynikiem rozstrzygnięcia Prezesa URE nie zawiera wszystkich elementów przedmiotowo istotnych, w szczególności ilości energii w podziale na okresy umowne, mocy umownej oraz warunków wprowadzenia jej zmian, wysokości bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, które zdaniem powoda winny znaleźć się w umowie ze względu na treść art. 5 ust 2 pkt 1 p.e. – to zarzut ten także nie znalazł uznania Sądu. W szczególności dlatego, że przepis art. 5 ust 2 pkt 1 p.e. ma charakter uniwersalny i musi podlegać odpowiedniej adaptacji do szczególnego typu umowy jaką jest umowa, której obowiązek zawarcia kreuje przepis art. 9a ust 6 p.e. W pierwszym rzędzie należy więc zwrócić uwagę, że przepis ten nakłada obowiązek zakupu całej wyprodukowanej energii, a więc już z tego względu nie może wchodzić w grę określenie ilości energii. Podobnie określenie bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, nie może mieć miejsca w relacjach producenta energii i jej dystrybutora, gdyż żaden z nich nie jest odbiorcą energii w rozumieniu tego przepisu.

Jeśli chodzi o dalsze kwestie, to odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy znalazła się w treści umowy w § 7 oraz 9 umowy. O ile natomiast powód uważał, że decyzja powinna zawierać inne jeszcze elementy, które jego zdaniem są przedmiotowo istotne, to winien tej treści żądanie zgłosić chociażby na etapie postępowania sądowego w odwołaniu, szczegółowo określając sposób pożądanego ukształtowania powyższych zagadnień, czego jednak nie uczynił. Brak natomiast takiego żądania nie upoważniał Sądu do zmiany decyzji poprzez zmianę treści wykreowanej decyzją umowy, co wobec braku przesłanek do uchylenia decyzji skutkowało musiało nieuwzględnieniem zarzutu i oddaleniem odwołania.

Należało także zgodzić się z Prezesem URE, że zbędne było włączenie do umowy postanowień dotyczących sytuacji niezaliczenia energii elektrycznej wytworzonej w bloku nr (...) Elektrowni (...) do energii ze źródeł odnawialnych, w sytuacji gdy przedmiotem umowy była sprzedaż energii wytworzonej w źródle opalanym wyłącznie biomasą. O ile bowiem Elektrownia (...) nie dostarczałyby energii w 100% wytworzonej w źródle odnawialnym, to na powodzie nie ciążyłby obowiązek zapłaty o jakim mowa w §6 umowy, gdyż obowiązek zapłaty dotyczy zakupionej energii wytworzonej w (...), spalającym wyłącznie biomasę.

Co do treści postanowienia wydanego w trybie art. 8 ust 2 p.e. określającego warunki tymczasowego, bo do ostatecznego rozstrzygnięcia sporu, nabywania energii elektrycznej wytworzonej w (...) przez (...), to w pierwszej kolejności należy stwierdzić, że zdaniem Sądu w odniesieniu do orzeczenia administracyjnego co do którego ostatecznym rozstrzygnięciem jest wyrok Sądu powszechnego, należy uznać, że tymczasowe postanowienie dotyczy okresu aż do prawomocnego zakończenia sprawy cywilnej. Wynika to ze specyfiki postępowania prowadzonego przez regulatora rynku energetycznego, którego orzeczenia podlegają weryfikacji nie w trybie nadzoru administracyjnego sprawowanego przez sądownictwo administracyjne ale w trybie postępowania cywilnego.

Natomiast w świetle zaistniałego sporu słuszne i zasadne było uwzględnienie przez Prezesa URE wniosku zainteresowanego o uregulowania stosunku prawnego stron na czas trwania postępowania, gdyż po pierwsze wniosek o zobowiązanie powoda do zakupu energii wytworzonej w (...) był uzasadniony o czym wyżej a ponadto z czysto pragmatycznego punktu widzenia niecelowe byłoby niewykorzystywanie odnawialnego źródła energii zrealizowanego ze znacznych środków finansowych aż do czasu prawomocnego zakończenia sporu.

Mając na uwadze powyższe Sąd w oparciu o przepis art. 479⁵³ k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.

O kosztach procesu poniesionych przez Zainteresowanego Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zasądając od przegrywającego sprawę Powoda na rzecz Zainteresowanego poniesione przez niego koszty zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka